

immensoꝝ malorum portum deſeruere;
 hæc inter alia porro cogitantes: Quo ver-
 gant omnes profane doctozum labores?
 quibus invidia & æmulationis ſubjaceant
 ſtimulis, quibus ſe fatigent vigiliis, quas
 fundant lachrymas, quæ devorent tædia
 ac ſtudia? Quam arduum in lubrico ſtan-
 tem non cadere, quam capitalis ex alto rui-
 na; quam ſeverum judicium animis ex e-
 ruditione elatis ſit expectandum; quam dif-
 ficile felici præclaroꝝ ingenio non obli-
 viſci ſui; quam ſpinofa, quam plena curarũ,
 periculorum, dolorum ſit vita literatorum;
 cum ſæpe quid agant nesciant, ideò quic-
 quid inconſulti agunt, mox ut cœperint
 vergat in ſtadium operis, inque tedium
 temporis; quam tumultuoſa vita illorum,
 qui quotidie cum maximis rerum diffi-
 cultatibus, inquieto animo & inter turbas
 turbulento colluctantur. Quas tandem
 eruditi moleſtias patiantur, ut ſc. acqui-
 rant eam quæ momento durat eruditionẽ,
 & famam mox in fumum abituram con-
 ſequantur? Literatorum otia jucunda qui-
 dẽ videri, aſt hoc mel felle ſuo non carere,
 neque hanc ſuavitatem vanitate eſſe deſti-
 tutam,

